

Projektbeskrivelse til Rådet for Visuel Kunst

Jeg søger støtte til produktion af nye værker til en soloudstilling hos Bonamatic.

Udstillingen tematiserer vores forhold til mad og madens æstetiske funktioner. I min praksis fungerer mad som en anledning til at se på forholdet mellem det sanselige, der opleves umiddelbart og med kroppen, og det diskursive, der er kulturelt og politisk forankret og forstås med tanken.

Udstillingen fokuserer på forskellige tidsligheder og "niveauer", som mad indgår i. Mad er noget, vi spiser og oplever lige her og nu, som forsvinder bagefter, men som også må "gentages" dagligt. På den måde har denne gentagelse effekter, der rækker langt ud over "spisetiden", når vi tænker på den moderne fødevarereproduktions indflydelse på økologiske og klimatiske forhold.

Et af udstillingens omdrejningspunkter er spørgsmålet: Hvor lang tid tager æstetisk erfaring?

Eksempelvis introduceres en "geologisk" tidslighed med en række skulpturer af rødbåndet calcit, en sten der til forveksling ligner bacon (se billedmateriale).

I en række skulpturer indgår tørrede grisetryner (som normalt bruges til hundemad), der er installeret på pinde i holdere, der er godkendt som "rodemateriale" i svinestalde. Skulpturerne simulerer stimuli for grise og står i udstillingen som en slags spøgelser. Samtidig er de helt konkrete – det er den stimuli de fleste grise i Danmark har adgang til, og der en virkelig gris bag hver tørret tryne.

En vigtig komponent i udstillingen er en essay-opskrift (en genre jeg udvikler på) på nudelsuppe med grisetryner.

Teksten kombinerer en opskrift på instantnudler med refleksioner over fødevarernes tidslighed og videre over spørgsmålet om, hvor lang tid æstetisk erfaring tager. Opskriften inddrager bl.a. en læsning af litteraturkritikeren Anna Kornbluhs bog "Immediacy, or the Style of Too Late Capitalism" og historikeren Fernand Braudels begreb "Long durée" (det meget langstrakte).

Nudlerne giver anledning til at tænke over, hvem der udvikler, producerer og har tid til at lave vores mad. Grisetrynerne peger på den vold, der er forbundet med at skære trynen af en gris og produktion af dyr i det hele taget.

Derudover vil der indgå en serie foto- og kollagebaserede "menukort" eller associationsatlas, der visualiserer de forbindelser, som skulpturerne og essay-opskriften åbner for – mellem ingredienser, kulturelle betydninger og økologiske sammenhænge. Kollagerne er en form for visuel analyse af madens kulturelle resonans og handler om maden som billede.

Udstillingen lægger vægt på *forbindelsen* mellem madens virkning på mikro- eller celleniveau, på et sanseligt niveau og på et makro- eller planetarisk niveau. Når vi spiser en nudelsuppe eller svinekød, så forbindes sansningen og smagen med vores tanker, om det vi spiser. Og vores krop forbindes med omverdenen og dem, vi deler den med.

Værkerne er på den måde også en afprøvning af en æstetikforståelse, der er baseret på et korrelativt forhold mellem den, der oplever, og det, der opleves (frem for at det smukke eller skønne findes i tingen selv og bedømmes af en beskuer).

Jeg håber, I vil se positivt på min ansøgning.

Med venlig hilsen
Kasper Hesselbjerg